

ევროპარლამენტის რეზოლუცია საქართველოში არსებული სიტუაციის შესახებ

3 სექტემბერი, 2008 წელი

ევროპარლამენტი,

- ითვალისწინებს რა საკუთარ რეზოლუციებს საქართველოსთან მიმართებით, კონკრეტულად კი 2006 წლის 26 ოქტომბერს მიღებულ რეზოლუციას სამხრეთ ოსეთის შესახებ და 2007 წლის 29 ნოემბერს და 2008 წლის 5 ივნისს მიღებულ რეზოლუციებს საქართველოს შესახებ,

- შესაბამისად მიღებული რეზოლუციებისა 2007 წლის 15 ნოემბერს, ევროპის სამეზობლო პოლიტიკის გამყარების შესახებ და 2008 წლის 17 იანვარს მიღებულ რეზოლუციებს სამხრეთ კავკასიასთან მიმართებით უფრო ეფექტური პოლიტიკისა და შავი ზღვის რეგიონალური პოლიტიკის პლატფორმის შესახებ,

- მხედველობაში იღებს რა ევროპის სამეზობლო პოლიტიკის საქართველოსთან მიღებულ სამოქმედო გეგმას, რომელიც შეიცავს თანამშრომლობის მზაობას საქართველოს შიდა კონფლიქტების მოსაგვარებლად,

- ითვალისწინებს რა 2008 წლის 16 ივნისის საბჭოს ერთობლივ ქმედება 2008/450CFSP, ევროკავშირის შემდგომი წვლილის თაობაზე საქართველოში/სამხრეთ ოსეთში კონფლიქტის მოგვარების პროცესში და საბჭოს მიერ მიღებულ სხვა ზომებს იმავე საკითხთან მიმართებით,

- იღებს რა მხედველობაში ევროკავშირ-რუსეთის ურთიერთობებზე მიღებულ რეზოლუციებს, სახელდობრ 2008 წლის 19 ივნისის რეზოლუციას ევროკავშირ-რუსეთის 26-27 ივნისის ხანტი-მანსიის სამიტის შესახებ,

- თანახმად 2008 წლის 13 აგვისტოს მიღებულ საზოგადო საქმეთა და საერთაშორისო ურთიერთობათა საბჭოს მიერ მიღებული დასკვნებისა საქართველოში არსებული სიტუაციის შესახებ,

- შესაბამისად 2008 წლის 1 სექტემბერს ბრიუსელში ჩატარებული ევროპული საბჭოს რიგგარეშე სხდომაზე მიღებული დასკვნების,

- გათვალისწინებით გაეროს უშიშროების საბჭოს S/RES/1781 (2007) და S/RES/1808 რეზოლუციებისა, რომლებშიც გამოთქმულია მხარდაჭერა საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისადმი და ამ რეზოლუციებიდან ბოლოს მიხედვით გრძელდება საქართველოში გაეროს სამხედრო დამკვირვებელთა მანდატე 2008 წლის 15 ოქტომბრამდე,

- ითვალისწინებს რა 2008 წლის 19 აგვისტოს ეუთოს მუდმივმოქმედი საბჭოს მიერ მიღებულ N# 861 გადაწყვეტილებას, რომლის მიხედვითაც იზრდება ეუთოს მისიის სამხედრო მონიტორინგის ოფიცრების რაოდენობა საქართველოში,

- შესაბამისად 2008 წლის 13 აპრილის ნატო-ს ბუქარესტის სამიტის დეკლარაციისა და 2008 წლის 19 აგვისტოს ნატო-ს საბჭოს შედეგებისა,

- თანახმად საკუთარი 103 (4) რეგლამენტის წესისა,

ა. ითვალისწინებს რა, რომ ევროკავშირი რჩება საერთაშორისოდ აღიარებულ საზღვრებში საქართველოს დამოუკიდებლობის, სუვერენიტეტისა და ტერიტორიული მთლიანობის მხარდამჭერად,

ბ. იღებს რა მხედველობაში, რომ რუსეთის პასპორტების დარიგებამ სამხრეთ ოსეთის მოქალაქეებისათვის და სეპარატისტული მოძრაობის მხარდაჭერამ, ქართული მოსახლეობით დასახლებული სოფლების მიმართ სეპარატისტების გააქტიურებულ სამხედრო ქმედებებთან ერთად გაზარდა დაძაბულობა სამხრეთ ოსეთში, აგრეთვე ამავე დროულად 2008 წლის ივლისში საქართველოს საზღვრებთან სიახლოვეს ტარდებოდა ფართო მასშტაბიანი რუსული სამხედრო მანევრები,

გ. ითვალისწინებს რა, რომ რამდენიმე კვირის განმავლობაში მხარეებს შორის დაძაბულობის ესკალაციისა და სამხრეთ ოსეთის სეპარატისტული ძალების პროვოკაციების, დაბომბვების, შეტაკებებისა და სროლების ჩათვლით, რის შედეგადაც დაიღუპა ბევრი და დაშავდა კიდევ უფრო მეტი მშვიდობიანი მოქალაქე, 2008 წლის 7/8 აგვისტოს ღამეს საქართველოს შეიარაღებულმა ძალებმა განახორციელეს მოულოდნელი საარტილერიო თავდასხმა ცხინვალზე, რომელსაც მოყვა სახმელეთო ოპერაცია ტანკებისა და ცოცხალი ძალის გამოყენებით სამხრეთ ოსეთზე კონტროლის ხელახლა მოპოვების მიზნით,

დ. იღებს რა მხედველობაში, რომ რუსეთის მხრიდან განხორციელდა მყისიერი რეაგირება, ხანგრძლივი სამხედრო მზადების მერე, მასობრივი კონტრშეტევის სახით, ტანკებისა და სახმელეთო ჯარების გაგზავნით, საქართველოში რამდენიმე ადგილის დაბომვით, ქალაქ გორის ჩათვლით და საქართველოს შავი ზღვის პორტების ბლოკირებით,

ე. ითვალისწინებს რა, რომ დაახლოებით 158000 ადამიანი იყო აყრილი თავისი საცხოვრებელი ადგილებიდან და იძულებული შეიქნა დაეტოვებინათ თავისი სახლები და ისინი ახლა საჭიროებენ დახმარებას დაბრუნების მხრივ; იღებს რა მხედველობაში, რომ კასეტური შეიარაღებისა და აუფეთქებელი ნაღმების არსებობისა და რუსეთის გაფრთხილებებისა და თანამშრომლობის არასებობის პირობებში, ამგვარი დაბრუნება ვერ იქნება უსაფრთხო,

ვ. იღებს რა მხედველობაში, რომ საქართველოს ინფრასტრუქტურა სერიოზულად დაზიანდა რუსეთის სამხედრო ქმედებები შედეგად და აუცილებლობას წარმოადგენს ჰუმანიტარული დახმარება,

ზ. ითვალისწინებს რა, რომ ადამიანის უფლებების დაცვის საერთაშორისო ექსპერტები და სამხედრო ანალიტიკოსები აფიქსირებენ რუსეთის ჯარების მიერ კასეტური შეიარაღების გამოყენებას საქართველოში, რის შედეგადაც დარჩა ათასობით აუფეთქებელი შეიარაღების ნაწილები კონფლიქტის ზონაში; იღებს რა მხედველობაში, რომ საქართველომ აგრეთვე აღიარა კასეტური ბომბების გამოყენება სამხრეთ ოსეთში როკის გვირაბის ახლოს,

თ. იღებს რა მხედველობაში, რომ 2008 წლის 12 აგვისტოს საქართველოსა და რუსეთის პრეზიდენტები შეთანხმდნენ, ევროკავშირის მედიატორული მცდელობის შედეგად, რომ დაუყოვნებლივ შეწყდეს ცეცხლი, საქართველოსა და რუსეთის ძალები გაყვანილ იქნენ 2008 წლის 7 აგვისტომდე არსებულ პოზიციებზე და დაიწყოს საერთაშორისო მოლაპარაკებები, რათა სწრაფად შეიქმნას კონფლიქტის მშვიდობიანი და გრძელვადიანი მოგვარების საერთაშორისო მექანიზმი,

ი. ითვალისწინებს რა, რომ 2008 წლის 19 აგვისტოს ნატო-მ შეაჩერა რეგულარული უმაღლესი დონის ურთიერთობები რუსეთთან, განაცხადა რა, რომ რუსეთის სამხედრო ქმედება იყო “არაპროპორციული” და “შეუსაბამო საქართველოს ტერიტორიის ნაწილებში მის მშვიდობისმყოფელის როლთან” და “საქმეები ჩვეულებრივად” ვერ წარიმართება, სანამ რუსეთის ჯარები იმყოფებიან საქართველოში,

კ. იღებს რა მხედველობაში, რომ 2008 წლის 22 აგვისტოს რუსეთმა გამოიყვანა თავისი ტანკები, არტილერია და ასობით ჯარისკაცი თავისი მოწინავე პოზიციებიდან საქართველოში მაგრამ კვლავაც აკონტოლებს ფოთის პორტის მისადგომებს, აფხაზეთის სამხრეთს და რუსეთის მთავრობამ განაცხადა, რომ ის შეინარჩუნებს ჯარებს სამხრეთ ოსეთის გარშემო უსაფრთხოების ზონაში და რვა საკონტროლო პუნქტზე განთავსებული იქნება რუსული ჯარები,

ლ. ითვალისწინებს რა, რომ 2008 წლის 25 აგვისტოს რუსეთის პარლამენტის ზედა პალატამ მიიღო რეზოლუცია და სთხოვა პრეზიდენტს აღიაროს საქართველოს სეპარატისტული რეგიონების - აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობა, რასაც მოყვა 2008 წლის 26 აგვისტოს პრეზიდენტ მედვედევის გადაწყვეტილება, რომ რუსეთი ოფიციალურად აღიარებს ამ ორ რეგიონს, როგორც დამოუკიდებელ სახელმწიფოებს,

მ. იღებს რა მხედველობაში, რომ კონფლიქტს აქვს დიდი გავლენა რეგიონის სტაბილურობასა და უსაფრთხოებაზე, რაც ცდება კონფლიქტის მონაწილე მხარეებს შორის უშუალო ურთიერთობებს და შესაძლოა იმოქმედოს ევროკავშირ-რუსეთის, ევროპის სამეზობლო პოლიტიკის, შავი ზღვის რეგიონისა და სხვა საკითხებზე,

ნ. ითვალისწინებს რა, რომ ევროკავშირმა უნდა შეინარჩუნოს სრული პოლიტიკური ერთიანობა საქართველოში მიმდინარე კრიზისზე და უნდა გამოთქვას ერთიანი პოზიცია, სახელდობრ რუსეთთან ურთიერთობების მიმართ, იღებს რა მხედველობაში, რომ საქართველოსა და კავკასიაში კონფლიქტების მშვიდობიანი და სტაბილური გადაწყვეტა მოითხოვს ევროპის სამეზობლო პოლიტიკის ყოვლისმომცველ გადახედვას და ახალი ტიპის ურთიერთობებს მთელ რეგიონთან, ყველა ევროპულ და საერთაშორისო ორგანიზაციებთან, განსაკუთრებით ეუთოსთან თანამშრომლობით,

ო. იღებს რა მხედველობაში, რომ გასულ კვირას საქართველოს მთავრობამ გაწყვიტა დიპლომატიური ურთიერთობები რუსეთთან, რაზეც რუსეთის მხრიდან საპასუხოდ მოყვა ასეთივე რეაგირება,

1. მიიჩნევს, რომ არ არსებობს კავკასიის კონფლიქტების სამხედრო გადაწყვეტა და მკაცრად გმობს ყველას, ვინც გამოიყენა ძალა და ძალადობა საქართველოს სეპარატისტულ ტერიტორიებში, სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში სიტუაციის შესაცვლელად;

2. მოუწოდებს რუსეთს, დაიცვას საქართველოს რესპუბლიკის სუვერენიტეტი და ტერიტორიული მთლიანობა და მისი საერთაშორისოდ აღიარებული საზღვრების ურღვევობა და ამ მიმართებით მკაცრად გმობს რუსეთის ფედერაციის მიერ საქართველოს სეპარატისტული რეგიონების სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის დამოუკიდებლობის აღიარებას, როგორც საერთაშორისო სამართლის საწინააღმდეგო ქმედებას;

3. აღნიშნავს, რომ ნებისმიერი გადაწყვეტილება სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის საბოლოო სტატუსთან დაკავშირებით უნდა იყოს განპირობებული საერთაშორისო სამართლის ძირითადი პრინციპების შესაბამისად, ევროპაში უშიშროებისა და თანამშრომლობის კონფერენციის ფუძემდებლური 1975 წლის აქტის (ჰელსინკის ფუძემდებლური აქტის), გათვალისწინებით და ამ მიმართებით, სახელდობრ, განსაკუთრებით ლტოლვილების დაბრუნებით, მათი ქონების დაცვით და უმცირესობების უფლებების გათვალისწინებით,

4. გმობს რუსეთის მიუღებელ და არაპროპორციულ სამხედრო ქმედებას და მის საქართველოს სიღრმეში შეჭრას, რაც არღვევს საერთაშორისო სამართალს, აღნიშნავს, რომ არ არსებობს ლეგალური მიზეზი რუსეთის მიერ საქართველოში შეჭრის, მისი ტერიტორიის ნაწილების ოკუპაციის და დემოკრატიული ქვეყნის მთავრობის ჩამოსაგდებლად მიმართული მუქარის;

5. მწუხარებას გამოთქვამს ადამიანების დაღუპვასა და ტანჯვასთან დაკავშირებით, რაც გამოწვეულ იყო კონფლიქტის მონაწილე ყველა მხარის მიერ არადისკრიმინაციული ძალის გამოყენებით;

6. გამოხატავს ღრმა შეშფოთებას საქართველოს საქართველოს სოციალურ და ეკონომიკურ საქმიანობაზე რუსეთის ნადმების გავლენის გამო, სახელდობრ, 2008 წლის 16 აგვისტოს თბილისი ფოთის სარკინიგზო მაგისტრალზე კასპის ახლოს მდებარე სარკინიგზო ხიდის აფეთქებას და 2008 წლის 24 აგვისტოს ყაზახეთიდან სოჭში საექსპორტოდ ნედლი ნავთობის გადამზიდი მატარებლის გორის ახლოს აფეთქებას და ხაზს უსვამს, რომ ამ ორივე ქმედებით დარღვეულ იქნა შეთანხმება ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ;

7. კიდევ ერთხელ გამოთქვამს ღრმა რწმენას, რომ არცერთ მესამე ქვეყანას არა აქვს ვეტოს უფლება სხვა ქვეყნის გადაწყვეტილებასთან მიმართებით, შეუერთდეს რომელიმე საერთაშორისო ორგანიზაციას ან ალიანსს, ისევე როგორც არა აქვს უფლება მოახდინოს დემოკრატიულად არჩეული მთავრობის დესტაბილიზაცია;

8. ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ პარტნიორობა ევროპასა და რუსეთს შორის უნდა ეფუძნებოდეს ევროპული თანამშრომლობის ფუძემდებლურ წესებს, განხორციელებულს, როგორც სიტყვით, ასევე საქმით;

9. მოწონებას გამოთქვამს ევროკავშირის თავმჯდომარის ეფექტური და სწრაფი რეაგირების თაობაზე კონფლიქტზე რეაგირების თვალსაზრისით და იმ ერთიანობის გამო, რომელიც გამოამყვანეს წევრმა სახემწიფოებმა ორ მხარეს შორის მედიატორობის გაწვევისას, რამაც საშუალება მისცა მათ მოეწერათ ხელი ცეცხლის შეწყვეტის სამშვიდობო გეგმაზე; მიესალმება ამ მიმართებით ევროპული საბჭოს ზემო აღნიშნული რიგგარეშე სხდომის დასკვნებს;

10. დაბეჯითებით მოუწოდებს რუსეთს შეასრულოს ყველა აღებული ვალდებულება, რომელიც გათვალისწინებულია ევროკავშირის დიპლომატიური ძალისხმევის შედეგად მიღებული ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ ხელშეკრულებით, დაიწყოს საკუთრივ საქართველოს ტერიტორიიდან თავისი ჯარების სრული და დაუყოვნებლივი გაყვანით და შემოფარგლოს თავისი სამხედრო ძალების ყოფნა სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში რუსი მშვიდობისმყოფელების არსებობით, რომლებიც ამ ორ პროვინციაში იმყოფებოდნენ კონფლიქტის გაჩაღებამდე; გმობს რუსეთის დამპყრობელი ძალების და მათი დაქირავებული მებრძოლების მიერ განხორციელებულ მასშტაბურ მაროდორობას;

11. მოითხოვს, რომ დამოუკიდებელი საერთაშორისო გამოძიება ჩატარდეს გადაუდებელი ზომის სახით, რათა დადგინდეს ფაქტები და ნათელი მოეფინოს მთელ რიგ ბრალდებებს;

12. მოუწოდებს საქართველოს, როგორც საერთაშორისო სისხლის სამართლის სასამართლოს (სსსს) რომის სტატუტის ხელმომწერ ქვეყანას და აგრეთვე რუსეთის ხელისუფლებას, აღმოუჩინონ მხარდაჭერა და ითანამშრომლონ სსსს-ს პროკურატურის ბიუროს იმ ტრაგიკული მოვლენებისა და სამოქალაქო პირებზე თავდასხმის ფაქტებთან მიმართებით, რასაც ადგილი ჰქონდა კონფლიქტის განმავლობაში, იმ მიზნით, რომ გაირკვას პასუხისმგებლობის საკითხი და პასუხისმგებელი პირები წარსდგნენ სასამართლოს წინაშე;

13. მოუწოდებს რუსეთისა და საქართველოს ხელისუფლებას უზრუნველყონ სრული ინფორმაციის მიწოდება იმ ტერიტორიების შესახებ, სადაც მათმა შეიარაღებულმა ძალებმა ჩამოაგდეს კვასეტური ბომბები, რათა შესაძლებელი გახდეს დაუყოვნებლივ დაწყება განაღმვითი სამუშაოების და ამგვარად თავიდან იყოს აცილებული შემდგომი მსხვერლი უდანაშაულო მშვიდობიან მოსახლეობას შორის და გაიოლდეს გადაადგილებულ პირთა უსაფრთხო დაბრუნება;

14. მოუწოდებს ევროკავშირსა და ნატო-ს და მის წევრებს გამოიყენონ, საერთო პოზიციის საფუძველზე, ყველა შესაძლო ზომა რუსეთის მთავრობის დასარწმუნებლად იხელმძღვანელონ საერთაშორისო სამართლით, რაც წარმოადგენს აუცილებელ პირობას საერთაშორისო თანამეგობრობაში საპასუხიმგებლო როლის შესასრულებლად და შეახსენებს რუსეთს, როგორც გაერო-ში ვეტოს უფლების მქონე წევრს, მის პასუხისმგებლობას საერთაშორისო წესრიგისა და მშვიდობის დასამყარებლად;

15. მოუწოდებს საბჭოსა და კომისიას, იმ შემთხვევაში, თუ რუსეთი არ შეასრულებს ცეცხლის შეწყვეტის შესახებ ხელშეკრულებით გათვალისწინებულ მოვალეობებს; მხარს უჭერს ევროპული საბჭოს გადაწყვეტილებას გადადოს მოლაპარაკებები პარტნიორობისა და თანამშრომლობის შესახებ შეთანხმების გაფორმების შესახებ სანამ რუსეთის ჯარები არ დაუბრუნდებიან პოზიციებს, რომლებიც მათ ეკავათ 2008 წლის 7 აგვისტომდე;

16. მოუწოდებს კომისიას განიხილოს სავიზო ხელშეწყობისა და მიღების ხელშეკრულების საკითხები საქართველოსთან მიმართებით, როგორც მინიმუმ რუსეთთან მიმართებაში არსებული ეკვივალენტურად;

17. მოუწოდებს წევრ სახელწიფოებს განიხილონ ვიზების გაცემის საკითხი, იმ ეკონომიკური საქმიანობისათვის, რომელიც წარმოებული იქნება სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში;

18. მკაცრად გმობს ქართველების იძულებით გამოსახლებას სამხრეთ ოსეთიდან და აფხაზეთიდან და მოუწოდებს სამხრეთ ოსეთისა და აფხაზეთის დე ფაქტო ხელისუფლებას უზრუნველყონ გადაადგილებული მშვიდობიანი მოსახლეობის უსაფრთხო დაბრუნება, საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის შესაბამისად;

19. მიესალმება ეუთოს ინიციატივებს, გაიზარდოს შეუიარაღებელი დამკვირვებლების რაოდენობა; მოუწოდებს ეუთო-ს მისიის გაძლიერებისაკენ, ქვეყნის ტერიტორიაზე გადაადგილების სრული თავისუფლებით და მოუწოდებს ევროკავშირის წევრ ქვეყნებს შეიტანონ წვლილი ამ ძალისხმევაში;

20. მოუწოდებს ევროკავშირის სოლიდური წვლილის განხორციელებისათვის კონფლიქტის მოგვარების დაგეგმილი საერთაშორისო მექანიზმის ფარგლებში და მიესალმება ევროპული საბჭოს გადაწყვეტილებას განათავსოს ეუთპ-ს (ევროპის უსაფრთხოებისა და თავდაცვის პოლიტიკის) მონიტორინგის მისია გაეროს და ეუთო-ს მისიების შესავსებად და ითხოვს გაეროსა ან ეუთოს მანდატს ეუთპ-ს სამშვიდობო მისიისათვის;

21. მოუწოდებს ევროკავშირის აქტიური და განგრძობითი მხარდაჭერისათვის კონფლიქტის მშვიდობიანი და გრძელვადიანი გადაწყვეტისაკენ მიმართული საერთაშორისო ძალისხმევის ფარგლებში, სახელდობრ საბჭოს მზადყოფნისაკენ მხარი დაუჭიროს გაეროს, ეუთოს და სხვათა მცდელობას კონფლიქტის მოგვარების კუთხით; განსაკუთრებით მიესალმება გადაწყვეტილებას დაინიშნოს ევროკავშირის წარმომადგენელი საქართველოს კრიზისის შესახებ;

22. მიესალმება კომისიის მიერ 6 მილიონი ევროს ოდენობით სასწრაფო ჰუმანიტარული დახმარების გამოყოფას სამოქალაქო პირების დასახმარებლად, რომელიც უნდა იყოს გამყარებული

შემდეგი დაფინანსებით, ადგილზე სიტუაციის შესწავლის საფუძველზე და აღნიშნავს კონფლიქტის შემდგომ რეკონსტრუქციის სასწრაფოდ განხორციელების აუცილებლობას;

23. მიესალმება საბჭოს გადაწყვეტილებას მოიწვიონ დონორთა საერთაშორისო კონფერენცია საქართველოში რეკონსტრუქციის საკითხებზე და მოუწოდებს საბჭოს და კომისიას განიხილონ ევროკავშირის მასშტაბური გეგმის შესაძლებლობა საქართველოს დაზარალებული რეგიონების აღსადგენად ფინანსური დახმარების გამოყოფისათვის და გაამტარონ ევროკავშირის ყოფნა ქვეყანასა და მთელ რეგიონში;

24. მოუწოდებს კონფლიქტის ყველა მხარეს უზრუნველყონ სრული და დაუბრკოლებელი შესაძლებლობა დაზარალებულებისათვის, მათ შორის ლტოლვილებისა და იძულებით გადაადგილებული პირებისათვის, დახმარების გასაწევად;

25. მიიჩნევს, რომ საქართველოში არსებული კონფლიქტის მოგვარების საძიებლად, ისევე, როგორც სამხრეთ კავკასიის სხვა მოუგვარებელი კონფლიქტების შემთხვევაში, ხელსაყრელი იქნება კონფლიქტის გადაწყვეტის მექანიზმების ინტერნაციონალიზაცია; ამ მიმართებით აკეთებს შემოთავაზებას, რომ ევროკავშირმა მოიწვიოს “სამხრეთ კავკასიის სამშვიდობო კონფერენცია”, როგორც ამ პროცესის უმთავრესი ელემენტი; ითვალისწინებს, რომ აღნიშნულ კონფერენციაზე უნდა იყოს განხილული საერთაშორისო გარანტიები სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების დაცვის და დემოკრატიის განვითარების ხელშესაწყობად კანონის უზენაესობის განმტკიცების მეშვეობით; ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ კონფერენციაზე უნდა მიეცეთ საშუალება კავკასიის რეგიონის ყველაზე ნაკლებად წარმოდგენილ ჯგუფებს, მიიღონ მონაწილეობა;

26. მოუწოდებს საბჭოს და კომისიას შემდგომ განავითარონ ევროპის სამეზობლო პოლიტიკა, მისი აღმოსავლელ პარტნიორების მოთხოვნებზე ორიენტირების და ადაპტირების საშუალებით და შავი ზღვის რეგიონში ევროკავშირის გააქტიურებით, გაითვალისწინოს ევროპარლამენტის იდეა ევროპული ეკონომიკური სივრცე პლიუს-ის თაობაზე ან შვედურ-პოლონური წინადადება აღმოსავლეთთან პარტნიორობის შესახებ და დააჩქარონ, საქართველოსთან, უკრაინასა და მოლდოვის რესპუბლიკასთან მიმართებით, თავისუფალი ეკონომიკური ზონის შექმნა; აღნიშნავს, რომ ევროკავშირის სავიზო პოლიტიკის ლიბერალიზაცია ამ ქვეყნებთან მიმართებით უნდა ითვალისწინებდეს იმ ფაქტს, რომ რუსეთს აქვს მინიჭებული ამ სფეროში უკეთესი პირობები, ვიდრე მათ;

27. ხაზს უსვამს სამხრეთ კავკასიის რეგიონში არსებული მთელი რიგი პრობლემების ურთიერთკავშირს და აუცილებლობას მოხდეს ყოვლისმომცველი გადაწყვეტა, სტაბილურობის პაქტის ფორმით, მთავარი გარე აქტორების ჩართვით, აღნიშნავს თანამშრომლობის აუცილებლობას შავი ზღვის რეგიონის მეზობელ ქვეყნებთან და ინსტიტუციონალური მრავალმხრივი მექანიზმის შექმნის ორგანიზებას, სამხრეთ კავკასიის რეგიონის უსაფრთხოებისა და თანამშრომლობის კონფერენციის ჩატარებას; მოუწოდებს კომისიას ამ მიმართებით შესთავაზოს პარლამენტს და საბჭოს შეიქმნას მრავალმხრივი ჩარჩო შავი ზღვის რეგიონისათვის, თურქეთისა და უკრაინის ჩათვლით; მიიჩნევს, რომ მეზობელი ქვეყნები, როგორცაა ყაზახეთი, უნდა იყვნენ ჩართულნი, მთელი რეგიონის სტაბილურობისა და ენერგო ნაკადების ინტერესებიდან გამომდინარე;

28. იხსენებს, რომ 2008 წლის 3 აპრილის ბუქარესტის სამიტზე ნატო დათანხმდა, რომ საქართველო გახდება ალიანსის წევრი;

29. ხაზს უსვამს საქართველოს მნიშვნელობას ევროკავშირის ენერგო უსაფრთხოების უზრუნველყოფის თვალსაზრისით, რუსეთის ალტერნატიული ენერგო მარშრუტის შექმნის გზით; მიიჩნევს მნიშვნელოვნად რომ არსებული ინფრასტრუქტურა, როგორცაა ბაქო-თბილისი-ჯეიხანის ნავთობსადენი, იყოს ეფექტურად დაცული, და მოუწოდებს კომისიას შესთავაზოს საქართველოს ამ მიმართებით აუცილებელი დახმარება; მოელის ევროკავშირის მყარ პოლიტიკურ და საბიუჯეტო მხაობას ნაბუკო-ს მილსადენის პროექტთან მიმართებით, რომელიც მიჩნეულია ევროკავშირის პრიორიტეტულ პროექტად, რომელიც გაივლის საქართველოს ტერიტორიაზე და იქნება უმნიშველოვანესი ალტერნატივა რუსეთთან თანამშრომლობით განხორციელებული პროექტებისა, რომლებიც პოტენციურად გაზრდიან რუსეთისაგან წევრი ქვეყნების ეკონომიკურ და პოლიტიკურ დამოუკიდებლობას;

30. მოუწოდებს საბჭოსა და კომისიას განაგრძონ ძალისხმევა ევროკავშირის ერთიანი ენერგო პოლიტიკის შესამუშავებლად, რაც, სხვა საკითხების გარდა, ხელს შეუწყობს მოწოდებული რესურსების დივერსიფიკაციის აუცილებლობას;

31. ითვალისწინებს, რომ თანამშრომლობა სამხრეთ კავკასიაში არ უნდა ახდენდეს ევროკავშირისა და რუსეთის ექსკლუზიური გავლენის სფეროების (ე.წ. “ინტერესთა სფეროების”) შექმნას;

32. ითვალისწინებს, რომ ევროკავშირის როლი ამ კრიზისში ხაზს უსვამს ევროპის საგარეო, თავდაცვისა და უსაფრთხოების პოლიტიკის გამყარების აუცილებლობას და მიიჩნევს, რომ ლისაბონის ხელშეკრულება, უმაღლესი წარმომადგენლის თანამდებობის შექმნის, სოლიდარობის შესახებ დებულებისა და ევროკავშირის ენერგო უსაფრთხოების პოლიტიკის ჩათვლით, წარმოადგენს სათანადო გზას ამ მიმართულებით;

33. ხაზს უსვამს აუცილებლობას, დაცული იყოს სტაბილურობა სამხრეთ კავკასიის რეგიონში და მოუწოდებს სომხეთისა და აზერბაიჯანის მთავრობებს შეიტანონ წვლილი ამ მიზნის მისაღწევად და ამავ დროულად დაიცვან ყველა თავისი სართაშორისო ვალეზულება;

34. იმეორებს პრინციპს, რომ პლურალისტური და დემოკრატიული მმართველობა, ოპოზიციური პარტიების ფუნქციონირება და ადამიანის და სამოქალაქო უფლებების დაცვა, წარმოადგენს სტაბილურობის საუკეთესო გარანტიას სამხრეთ კავკასიის მთელ რეგიონში;

35. მოუწოდებს თავის პრეზიდენტს, გადაუგზავნოს ეს რეზოლუცია საბჭოს, კომისიას, წევრ ქვეყნებს, საქართველოსა და რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტებსა და პარლამენტებს, ნატო-ს, ეუთო-სა და ევროპის საბჭოს.

www.europa.eu